

Iver Kleive (t.v.) og Sigmund Groven (t.h.) har spilt sammen i mange år. Her er de sammen med Sondre Bratland under en turné med Rikskonserterne i fjor.
FOTO: RIKSKONSERTENE

Mange har pop-et opp barokkmusikk. Men ikke mange gjør poplåter med barokt komp så inntagende som Elisabeth Holmertz og Fredrik Bock.

Barokkarier og andre fine låter

CD klassisk

Elisabeth Holmertz og Fredrik Bock

Love Songs Re-spelled

LAWO

1 2 3 4 5 6

Sigmund Groven & Iver Kleive

Harmorgan

2L

1 2 3 4 5 6

Duoen Holmertz og Bock insisterer på at det ikke er så lang avstand mellom Barbara Strozzi's kantater og arier fra 1600-tallet og dagens sanger-låtskriver-tradisjon. De er ikke de eneste som opplever likheten, men de våger å sette den ut i livet under den vakre tittelen *Love Songs Re-spelled*. Og, ja: De fortryller.

Sopran Elisabeth Holmertz er ikke redd for å være hverken intim eller sentimental i syngemåten. Når dette kobles med en uhyre sterk tekstlig og musikalsk intelligens og Bocks artikulererte spill på lutt og barokkgitar, overbeviser resultatet, enten

komponisten heter Strozzi, Wallumrød eller Cohan.

Pulserende liv. Riktignok synes jeg Holmertz og Bock fortsatt virker aller mest husvarme i den barokke sfæren. Tolkningen av de til dels lange og ordrike kantatene og ariene til Strozzi pulserer av lengsel og liv uten å bli langdryge, og imponerer stort. Av de moderne låtene fungerer duoen i mine ører aller best i dem med et indre driv som ligger nokså nært det barokke, som Benedicte Tørgets bestillingsverk «Oh, my tears what holds you back» og Ane Bruns «My start». Susanna Wallumrøds «The forester» er poetisk vakker, men brister nesten i all sin nakne utstrakthet. Leonard Cohens «Halleluja» griper, men på det jeg opplever som en litt mer utvendig affektert måte enn det ellers barokke «affetuoso».

Slike innvendinger er likevel bare pirk i overflaten av en sjeldent musikalsk gjennomarbeidet, innlevd og følelsesmessig modig plate.

Upretensjøs. I sammenligning med Holmertz og hennes samarbeidspartnere fremstår Iver Kleive og Sigmund Groven som mer tilbakelelte på platen *Harmorgan*. Også her er mye inderlighet, fint sam-

stemt mellom munnspill og kirkeorgel. Men de musiserer ikke hjertet ut av seg.

Kleives arrangementer av verdige til uimotståelige salmetoner som «Mitt hjerte alltid vanker» er underholdende i småfrekt kjappe «Kristne, la oss søke sammen» og flotte i toccataen over «Store gud, vi lover deg». Komposisjonen «Suite provençale» sjarmerer med glimt i øyet og latent dansefot (eller hva organister egentlig har) – upretensjøs, minimalistisk og egentlig ikke veldig original.

Kleive er likevel den mest raffinerede arrangøren og komponisten. Groven er en fin musiker, men hans egne vendinger blir for forutsigbare. «Lengt», «Undring» og «In Memoriam» smaker av folketonen og viser vi har hørt før, mens barokkinspirerte «Aria» klinger nokså klisjéaktig ved siden av Johann Sebastian Bachs fine fløytesonate i Ess-dur. Om barokk på munnspill ikke er førstevalget mitt, fungerer den lille, metalliske tonen fint sammen med det monstrøse, mekaniske orgelet. Det handler uansett om å blåse liv i musikken, og det gjør Kleive og Groven nydelig i den siste stillfarende låten, Henning Sommerros «Vårsøg».

ASTRID KVALBEIN

Norsk i utlandet

CD jazz

Ballister

Bastard Strings

(PNL)

1 2 3 4 5 6

Loud Jazz Band

The Silence

(LJB/Musikkloosen)

1 2 3 4 5 6

Looper

Dying Sun

(Another Timbre)

1 2 3 4 5 6

● Norske musikere spiller stadig en viktig rolle i svært forskjellige internasjonale konstellasjoner.

ve, spiller med muskel og reflektert kraft. Tenk deg et Jimi Hendrix Experience som jazzband eller Scorch Trio uten gitar! Naturligvis er dette stoffet innspilt i Chicago.

Kyndig og polert. Låtskriver og leder for The Loud Jazz Band later til å være inspirert av Mike Stern. Gitaristen Mirosław «Carlos» Kaczmarczyk har samlet norske, bulgarske og polske musikere for å spille jazzrock med røtter tilbake til 1970-tallet. Trombonist Erik Johannessen (Jaga Jazzist) og pianist Erlend Slettevold (The Core) er to av nordmennene som bidrar med kyndig eleganse. Musikken har et polert ytre, som frarøver opplevelsen innhold. Den er gjenomarrangert og dyktig levert, men fattig på vibrerende nerve.

Begeistret lavmælt.

Trioen Loopers langsomt sigende musikk lar forsiktede lydtepper avløse hverandre på overraskende måter. Greske Nikos Veliotis, svenske Martin Küchen og norske Ingar Zach kjenner hverandre godt etter flere års samarbeid og har utviklet en kjemi og lyttekompetanse som speiles i det originale uttrykket. Det står ikke angitt hvilke instrumenter de tre spiller. Kanskje det fratar lytteren forutinntatthet.

Cello, saksofon og perkusjon er det de tre forbindes med, men disse musikerne nekter seg selv å spille konvensjonelt. Struktur, form og klang varieres, og Looper fornyer soundet sitt. Musikken åpner seg ved aktiv lytting og begeistrer lavmælt.

ARILD R. ANDERSEN

Kritikerkrangel i New York

Når skal en forestilling anmeldes?

Det diskuteres heftig blant teaterkritikere i New York etter at to kritikere allerede har publisert sine vurderinger av musikalen *Spider-Man: Turn Off the Dark*, lenge før offisiell premiere 7. februar – en dato som er utsatt tre ganger så langt.

Det vanlige er å vente med kritikken til den offisielle kritikeravisningen, tett opp mot den offisielle premiøren. Jeremy Gerard fra Bloomberg og Linda Winer fra Newsday mente imidlertid at den lange prøvetiden, med publikum på prøveforestillingene, og den store nyhetsverdien, gjorde det legitimt å komme med vurderinger alt nå.

Spider-Man har musikalpremiere 7. februar, men er anmeldt allerede.

Tross alt kan hvem som helst i publikum blogge om sine meninger etter hver forestilling, offisiell premiere eller ikke.

The New York Times' kritiker Charles Isherwood mener imidlertid showet bør finne formen skaperne har sett for seg først.

Han sammenligner de åpne publikumsprøvene på Broadway med testvisninger av kinofilmer.

Hästens www.hastens.com

ZALE

Søte drømmer

Utstillingsmodeller til redusert pris, selges etter først til mølla prinsippet...

HÄSTENS STORE OSLO RÅDHUSET
H Heyerdalsgate 1, 0160 Oslo
Tel. nr 22416650, Fax. nr 22415807
oslo@hastensstores.com